Krajowa Rada Komendantów Straży Miejskich i Gminnych
Rzeczypospolitej Polskiej z siedzibą w Częstochowie
ul. Krakowska 80 blok 3, 42-200 Częstochowa, tel.(34) 368-31-92, fax. (34) 368-31-93;
e-mail: smiejska@strazmiejska.czestochowa.um.gov.pl
NIP 949-213-12-14, REGON 241385795, KRS 0000329427

KRK.410.1.2026

Częstochowa, dnia 1 grudnia 2026 roku.

Szanowny Pan
Karol Nawrocki
Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej

LIST OTWARTY

w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej wprowadzenia sprawiedliwych uregulowań emerytalnych i rozszerzenia możliwości wyposażania strażników miejskich i gminnych w broń palną

Szanowny Panie Prezydencie,

Straże miejskie i gminne to formacja dotknięta wadliwą pragmatyką służbową w porównaniu do rzeczywistego zakresu zadań i obowiązków. Od lat podnosimy m.in. zagadnienia braku sprawiedliwych uregulowań prawnych dotyczących emerytur strażników gminnych i miejskich. Nie jest to postawa roszczeniowa- chcemy jak najlepiej i skuteczniej służyć społecznościom lokalnym i państwu.

Jednak to właśnie, między innymi, brak sprawiedliwych uregulowań emerytalnych stoi na przeszkodzie właściwej jakości świadczonej służby ale też ochronie samych strażników miejskich. Niestety całkiem niedawno, w Krakowie zdarzyła się tragedia, która m.in. pokazała, że zmiany w prawie dotyczącym uregulowań emerytalnych oraz wyposażenia strażników miejskich są pilnie konieczne, po to aby zminimalizować ryzyko ponownej tragedii i aby umożliwić strażnikom miejskim reakcję adekwatną do sytuacji. O braku dotyczącym uregulowań emerytalnych piszemy do różnych gremiów już od lat. Proszę pozwolić, że w tym liście spróbujemy skupić uwagę **Pana Prezydenta** na drugim zagadnieniu.

Są tragedie, które pozostawiają po sobie nie tylko ból, cierpienie i poczucie bezradności, lecz także pytania, na które odpowiedzialne państwo musi znaleźć odpowiedź. Do takich wydarzeń należy dramat, który rozegrał się 7 listopada 2026 roku w Krakowie. Sześć osób straciło życie, piętnaście zostało rannych. Za tymi liczbami kryją się ludzkie tragedie, cierpienie rodzin i dramatyczne doświadczenia osób, które znalazły się w obliczu śmiertelnego zagrożenia. W imieniu Krajowej Rady Komendantów Straży Miejskich i Gminnych Rzeczypospolitej Polskiej pragniemy wyrazić najgłębsze współczucie rodzinom ofiar, solidarność z poszkodowanymi oraz szacunek dla funkcjonariuszy i ratowników podejmujących działania na miejscu zdarzenia. Tragedia ta powinna skłonić nas do refleksji nad skutecznością systemu bezpieczeństwa publicznego i rzeczywistymi możliwościami reagowania służb w sytuacjach bezpośredniego zagrożenia życia. Wśród informacji dotyczących przebiegu krakowskich wydarzeń jedna zasługuje na szczególną uwagę. Według oficjalnego komunikatu Wojewody Małopolskiego pierwsze zgłoszenie wpłynęło o godzinie 15:00:15. Przed upływem niespełna dwóch minut na miejscu pojawił się jako pierwszy patrol Straży Miejskiej.W sytuacji bezpośredniego zagrożenia życia każda minuta, a niekiedy nawet każda sekunda, może decydować o ludzkim losie. Strażnik miejski, który jako pierwszy dociera na miejsce niebezpiecznego zdarzenia, staje wobec tego samego zagrożenia co policjant. Widzi tych samych przerażonych ludzi, słyszy te same wołania o pomoc

i musi w ułamku chwili ocenić sytuację. Nie zawsze jednak dysponuje porównywalnymi środkami ochrony i reagowania.

Powstaje zatem fundamentalne pytanie:

czy państwo w wystarczającym stopniu przygotowało funkcjonariuszy samorządowych formacji porządkowych do sytuacji, w których to właśnie oni jako pierwsi stają pomiędzy napastnikiem a bezbronnym obywatelem?

Straże miejskie i gminne od lat stanowią trwały element lokalnego systemu bezpieczeństwa. Ich funkcjonariusze patrolują ulice, zabezpieczają wydarzenia publiczne, podejmują interwencje wobec osób agresywnych, reagują na przemoc i udzielają pomocy osobom znajdującym się w niebezpieczeństwie. Są obecni w centrach miast, w pobliżu szkół, na dworcach, w parkach i miejscach publicznych zgromadzeń. Specjaliści zajmujący się reagowaniem na zagrożenia terrorystyczne podkreślają fundamentalne znaczenie koncepcji *first responder* — pierwszego funkcjonariusza na miejscu zdarzenia, którego przygotowanie, wyposażenie i zdolność do błyskawicznej reakcji mogą decydować o ludzkim życiu. Wydarzenia krakowskie unaoczniły, że rolę tę mogą pełnić również strażnicy miejscy.

Obywatel zagrożony przemocą nie pyta, jaki przepis określa kompetencje funkcjonariusza, który przybył na ratunek. Oczekuje pomocy. Oczekuje, że państwo nie pozostawi go bez ochrony.

Właśnie dlatego uważamy, że nadszedł czas na ponowne przeanalizowanie obowiązujących ograniczeń dotyczących wyposażania funkcjonariuszy straży miejskich i gminnych w broń palną. Nie postulujemy automatycznego ani powszechnego uzbrojenia wszystkich strażników miejskich. Uważamy jednak, że odpowiednio wyselekcjonowani i przeszkoleni funkcjonariusze powinni mieć możliwość wykonywania określonych zadań patrolowo-interwencyjnych z bronią palną, na zasadach jasno określonych przez ustawodawcę.

Nie sposób przy tym pominąć potencjału kadrowego straży miejskich i gminnych. W ich szeregach zatrudnieni są również byli żołnierze zawodowi, policjanci oraz funkcjonariusze innych formacji mundurowych — ludzie, którzy przez lata wykonywali odpowiedzialne zadania związane z bezpieczeństwem państwa, posługiwali się bronią palną i posiadają doświadczenie w reagowaniu na sytuacje kryzysowe.

Ich wiedza i umiejętności stanowią istotny zasób, który mógłby zostać wykorzystany w ramach odpowiednio uregulowanego systemu bezpieczeństwa publicznego, z zachowaniem aktualnych wymagań kwalifikacyjnych i zasad nadzoru. Proponowane rozwiązania powinny obejmować rygorystyczną weryfikację predyspozycji funkcjonariuszy, specjalistyczne szkolenia, okresowe sprawdzanie umiejętności oraz jednoznaczne zasady współdziałania z Policją.

Zależy nam na odpowiednim wykorzystaniu już istniejącego potencjału straży miejskich i gminnych jako integralnego elementu systemu bezpieczeństwa państwa.

Nie przesądzamy, że obecność uzbrojonego patrolu straży miejskiej zmieniłaby przebieg tragedii krakowskiej. Taka ocena wymagałaby szczegółowej analizy okoliczności zdarzenia. Nie możemy jednak ignorować możliwości, jakie w przyszłości mogłoby stworzyć odpowiednie przygotowanie i wyposażenie pierwszych funkcjonariuszy docierających na miejsce zagrożenia.

Szanowny Panie Prezydencie,

Zwracamy się do Pana z apelem o rozważenie skorzystania z konstytucyjnego prawa inicjatywy ustawodawczej i podjęcie prac nad prezydenckim projektem ustawy zmieniającej ustawę o strażach gminnych w zakresie ustanowienia sprawiedliwych uregulowań emerytalnych oraz odpowiednie przepisy

dotyczące broni palnej i zasad jej użycia. Istotą postulowanych zmian powinno być rozszerzenie katalogu zadań, podczas wykonywania których odpowiednio uprawnieni funkcjonariusze straży miejskich i gminnych mogliby nosić broń palną, w szczególności o określone zadania patrolowo-interwencyjne. Wnosimy o rozważenie powołania zespołu eksperckiego z udziałem przedstawicieli środowiska straży miejskich i gminnych. Deklarujemy gotowość do aktywnego uczestnictwa w tych pracach, przedstawienia doświadczeń wynikających z codziennej służby patrolowej oraz współdziałania przy tworzeniu rozwiązań, których nadrzędnym celem będzie skuteczniejsza ochrona życia i zdrowia mieszkańców.

Panie Prezydencie,

Za każdą statystyką dotyczącą przestępczości, przemocy czy interwencji służb kryje się człowiek. Czyjeś dziecko. Czyjś rodzic. Czyjaś najbliższa osoba. Nie jesteśmy w stanie cofnąć czasu i zmienić wydarzeń, które już nastąpiły. Możemy jednak wyciągnąć z nich wnioski, aby w przyszłości lepiej chronić tych, którzy będą potrzebowali natychmiastowej pomocy.

Bezpieczeństwo obywatela nie powinno zależeć od tego, która formacja mundurowa jako pierwsza dotrze na miejsce zagrożenia, lecz od tego, czy państwo zapewniło jej odpowiednie przygotowanie, kompetencje i środki do skutecznego działania.

Z takim przekonaniem kierujemy do Pana Prezydenta niniejszy apel, licząc na jego rozpatrzenie oraz podjęcie dialogu ze środowiskiem straży miejskich i gminnych.

Z wyrazami najwyższego szacunku

W imieniu
Krajowej Rady Komendantów
Straży Miejskich i Gminnych
Rzeczypospolitej Polskiej

Prefekt Krajowej Rady Komendantów
Straży Miejskich i Gminnych
Rzeczypospolitej Polskiej

mgr Artur Hołubiczko

Do wiadomości:

- Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji Marcin Kierwiński
- Minister Sprawiedliwości Waldemar Żuk
- Szef Biura Bezpieczeństwa Narodowego Bartosz Grodecki

Krajowa Rada Komendantów Straży Miejskich i Gminnych
Rzeczypospolitej Polskiej z siedzibą w Częstochowie
ul. Krakowska 80 blok 3, 42-200 Częstochowa, tel.(34) 368-31-92, fax. (34) 368-31-93;
e-mail: smiejska@strazmiejska.czestochowa.um.gov.pl
NIP 949-213-12-14, REGON 241385795, KRS 0000329427

KRK.410.1.2026

Częstochowa, dnia 1 grudnia 2026 roku.

Szanowna Pani
Małgorzata Kidawa-Błońska
Marszałek Senatu Rzeczypospolitej Polskiej

LIST OTWARTY

w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej wprowadzenia sprawiedliwych uregulowań emerytalnych i rozszerzenia możliwości wyposażania strażników miejskich i gminnych w broń palną

Szanowna Pani Marszałek,

Straże miejskie i gminne to formacja dotknięta wadliwą pragmatyką służbową w porównaniu do rzeczywistego zakresu zadań i obowiązków. Od lat podnosimy m.in. zagadnienia braku sprawiedliwych uregulowań prawnych dotyczących emerytur strażników gminnych i miejskich. Nie jest to postawa roszczeniowa- chcemy jak najlepiej i skuteczniej służyć społecznościom lokalnym i państwu.

Jednak to właśnie, między innymi, brak sprawiedliwych uregulowań emerytalnych stoi na przeszkodzie właściwej jakości świadczonej służby ale też ochronie samych strażników miejskich. Niestety całkiem niedawno, w Krakowie zdarzyła się tragedia, która m.in. pokazała, że zmiany w prawie dotyczącym uregulowań emerytalnych oraz wyposażenia strażników miejskich są pilnie konieczne, po to aby zminimalizować ryzyko ponownej tragedii i aby umożliwić strażnikom miejskim reakcję adekwatną do sytuacji. O braku dotyczącym uregulowań emerytalnych piszemy do różnych gremiów już od lat. Proszę pozwolić, że w tym liście spróbujemy skupić uwagę **Pani Marszałek** na drugim zagadnieniu.

Są tragedie, które pozostawiają po sobie nie tylko ból, cierpienie i poczucie bezradności, lecz także pytania, na które odpowiedzialne państwo musi znaleźć odpowiedź. Do takich wydarzeń należy dramat, który rozegrał się 7 listopada 2026 roku w Krakowie. Sześć osób straciło życie, piętnaście zostało rannych. Za tymi liczbami kryją się ludzkie tragedie, cierpienie rodzin i dramatyczne doświadczenia osób, które znalazły się w obliczu śmiertelnego zagrożenia. W imieniu Krajowej Rady Komendantów Straży Miejskich i Gminnych Rzeczypospolitej Polskiej pragniemy wyrazić najgłębsze współczucie rodzinom ofiar, solidarność z poszkodowanymi oraz szacunek dla funkcjonariuszy i ratowników podejmujących działania na miejscu zdarzenia. Tragedia ta powinna skłonić nas do refleksji nad skutecznością systemu bezpieczeństwa publicznego i rzeczywistymi możliwościami reagowania służb w sytuacjach bezpośredniego zagrożenia życia. Wśród informacji dotyczących przebiegu krakowskich wydarzeń jedna zasługuje na szczególną uwagę. Według oficjalnego komunikatu Wojewody Małopolskiego pierwsze zgłoszenie wpłynęło o godzinie 15:00:15. Przed upływem niespełna dwóch minut na miejscu pojawił się jako pierwszy patrol Straży Miejskiej.W sytuacji bezpośredniego zagrożenia życia każda minuta, a niekiedy nawet każda sekunda, może decydować o ludzkim losie. Strażnik miejski, który jako pierwszy dociera na miejsce niebezpiecznego zdarzenia, staje wobec tego samego zagrożenia co policjant. Widzi tych samych przerażonych ludzi, słyszy te same wołania o pomoc

i musi w ułamku chwili ocenić sytuację. Nie zawsze jednak dysponuje porównywalnymi środkami ochrony i reagowania.

Powstaje zatem fundamentalne pytanie:

czy państwo w wystarczającym stopniu przygotowało funkcjonariuszy samorządowych formacji porządkowych do sytuacji, w których to właśnie oni jako pierwsi stają pomiędzy napastnikiem a bezbronnym obywatelem?

Straże miejskie i gminne od lat stanowią trwały element lokalnego systemu bezpieczeństwa.Ich funkcjonariusze patrolują ulice, zabezpieczają wydarzenia publiczne, podejmują interwencje wobec osób agresywnych, reagują na przemoc i udzielają pomocy osobom znajdującym się w niebezpieczeństwie. Są obecni w centrach miast, w pobliżu szkół, na dworcach, w parkach i miejscach publicznych zgromadzeń. Specjaliści zajmujący się reagowaniem na zagrożenia terrorystyczne podkreślają fundamentalne znaczenie koncepcji *first responder* — pierwszego funkcjonariusza na miejscu zdarzenia, którego przygotowanie, wyposażenie i zdolność do błyskawicznej reakcji mogą decydować o ludzkim życiu. Wydarzenia krakowskie unaoczniły, że rolę tę mogą pełnić również strażnicy miejscy.

Obywatel zagrożony przemocą nie pyta, jaki przepis określa kompetencje funkcjonariusza, który przybył na ratunek. Oczekuje pomocy. Oczekuje, że państwo nie pozostawi go bez ochrony.

Właśnie dlatego uważamy, że nadszedł czas na ponowne przeanalizowanie obowiązujących ograniczeń dotyczących wyposażania funkcjonariuszy straży miejskich i gminnych w broń palną. Nie postulujemy automatycznego ani powszechnego uzbrojenia wszystkich strażników miejskich. Uważamy jednak, że odpowiednio wyselekcjonowani i przeszkoleni funkcjonariusze powinni mieć możliwość wykonywania określonych zadań patrolowo-interwencyjnych z bronią palną, na zasadach jasno określonych przez ustawodawcę.

Nie sposób przy tym pominąć potencjału kadrowego straży miejskich i gminnych. W ich szeregach zatrudnieni są również byli żołnierze zawodowi, policjanci oraz funkcjonariusze innych formacji mundurowych — ludzie, którzy przez lata wykonywali odpowiedzialne zadania związane z bezpieczeństwem państwa, posługiwali się bronią palną i posiadają doświadczenie w reagowaniu na sytuacje kryzysowe.

Ich wiedza i umiejętności stanowią istotny zasób, który mógłby zostać wykorzystany w ramach odpowiednio uregulowanego systemu bezpieczeństwa publicznego, z zachowaniem aktualnych wymagań kwalifikacyjnych i zasad nadzoru. Proponowane rozwiązania powinny obejmować rygorystyczną weryfikację predyspozycji funkcjonariuszy, specjalistyczne szkolenia, okresowe sprawdzanie umiejętności oraz jednoznaczne zasady współdziałania z Policją.

Zależy nam na odpowiednim wykorzystaniu już istniejącego potencjału straży miejskich i gminnych jako integralnego elementu systemu bezpieczeństwa państwa.

Nie przesądzamy, że obecność uzbrojonego patrolu straży miejskiej zmieniłaby przebieg tragedii krakowskiej. Taka ocena wymagałaby szczegółowej analizy okoliczności zdarzenia. Nie możemy jednak ignorować możliwości, jakie w przyszłości mogłoby stworzyć odpowiednie przygotowanie i wyposażenie pierwszych funkcjonariuszy docierających na miejsce zagrożenia.

Szanowna Pani Marszałek,

Zwracamy się do Pana z apelem o rozważenie skorzystania z konstytucyjnego prawa inicjatywy ustawodawczej i podjęcie prac nad projektem ustawy zmieniającej ustawę o strażach gminnych w zakresie ustanowienia sprawiedliwych uregulowań emerytalnych oraz odpowiednie przepisy dotyczące

broni palnej i zasad jej użycia. Istotą postulowanych zmian powinno być rozszerzenie katalogu zadań, podczas wykonywania których odpowiednio uprawnieni funkcjonariusze straży miejskich i gminnych mogliby nosić broń palną, w szczególności o określone zadania patrolowo-interwencyjne. Wnosimy o rozważenie powołania zespołu eksperckiego z udziałem przedstawicieli środowiska straży miejskich i gminnych. Deklarujemy gotowość do aktywnego uczestnictwa w tych pracach, przedstawienia doświadczeń wynikających z codziennej służby patrolowej oraz współdziałania przy tworzeniu rozwiązań, których nadrzędnym celem będzie skuteczniejsza ochrona życia i zdrowia mieszkańców.

Pani Marszałek,

Za każdą statystyką dotyczącą przestępczości, przemocy czy interwencji służb kryje się człowiek. Czyjeś dziecko. Czyjś rodzic. Czyjaś najbliższa osoba. Nie jesteśmy w stanie cofnąć czasu i zmienić wydarzeń, które już nastąpiły. Możemy jednak wyciągnąć z nich wnioski, aby w przyszłości lepiej chronić tych, którzy będą potrzebowali natychmiastowej pomocy.

Bezpieczeństwo obywatela nie powinno zależeć od tego, która formacja mundurowa jako pierwsza dotrze na miejsce zagrożenia, lecz od tego, czy państwo zapewniło jej odpowiednie przygotowanie, kompetencje i środki do skutecznego działania.

Z takim przekonaniem kierujemy do Pani Marszałek niniejszy apel, licząc na jego rozpatrzenie oraz podjęcie dialogu ze środowiskiem straży miejskich i gminnych.

Z wyrazami najwyższego szacunku

W imieniu
Krajowej Rady Komendantów
Straży Miejskich i Gminnych
Rzeczypospolitej Polskiej

Prezes Krajowej Rady Komendantów
Straży Miejskich i Gminnych
Rzeczypospolitej Polskiej
mgr Artur Hołubiczko

Do wiadomości:

- Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji Marcin Kierwiński
- Minister Sprawiedliwości Waldemar Żuk
- Szef Biura Bezpieczeństwa Narodowego Bartosz Grodecki

Krajowa Rada Komendantów Straży Miejskich i Gminnych
Rzeczypospolitej Polskiej z siedzibą w Częstochowie
ul. Krakowska 80 blok 3, 42-200 Częstochowa, tel.(34) 368-31-92, fax. (34) 368-31-93;
e-mail: smiejska@strazmiejska.czestochowa.um.gov.pl
NIP 949-213-12-14, REGON 241385795, KRS 0000329427

KRK.410.1.2026

Częstochowa, dnia 1 grudnia 2026 roku.

Szanowny Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej

LIST OTWARTY

w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej wprowadzenia sprawiedliwych uregulowań emerytalnych i rozszerzenia możliwości wyposażania strażników miejskich i gminnych w broń palną

Szanowny Panie Marszałku,

Straże miejskie i gminne to formacja dotknięta wadliwą pragmatyką służbową w porównaniu do rzeczywistego zakresu zadań i obowiązków. Od lat podnosimy m.in. zagadnienia braku sprawiedliwych uregulowań prawnych dotyczących emerytur strażników gminnych i miejskich. Nie jest to postawa roszczeniowa- chcemy jak najlepiej i skuteczniej służyć społecznościom lokalnym i państwu.

Jednak to właśnie, między innymi, brak sprawiedliwych uregulowań emerytalnych stoi na przeszkodzie właściwej jakości świadczonej służby ale też ochronie samych strażników miejskich. Niestety całkiem niedawno, w Krakowie zdarzyła się tragedia, która m.in. pokazała, że zmiany w prawie dotyczącym uregulowań emerytalnych oraz wyposażenia strażników miejskich są pilnie konieczne, po to aby zminimalizować ryzyko ponownej tragedii i aby umożliwić strażnikom miejskim reakcję adekwatną do sytuacji. O braku dotyczącym uregulowań emerytalnych piszemy do różnych gremiów już od lat. Proszę pozwolić, że w tym liście spróbujemy skupić uwagę **Pana Marszałka** na drugim zagadnieniu.

Są tragedie, które pozostawiają po sobie nie tylko ból, cierpienie i poczucie bezradności, lecz także pytania, na które odpowiedzialne państwo musi znaleźć odpowiedź. Do takich wydarzeń należy dramat, który rozegrał się 7 listopada 2026 roku w Krakowie. Sześć osób straciło życie, piętnaście zostało rannych. Za tymi liczbami kryją się ludzkie tragedie, cierpienie rodzin i dramatyczne doświadczenia osób, które znalazły się w obliczu śmiertelnego zagrożenia. W imieniu Krajowej Rady Komendantów Straży Miejskich i Gminnych Rzeczypospolitej Polskiej pragniemy wyrazić najgłębsze współczucie rodzinom ofiar, solidarność z poszkodowanymi oraz szacunek dla funkcjonariuszy i ratowników podejmujących działania na miejscu zdarzenia. Tragedia ta powinna skłonić nas do refleksji nad skutecznością systemu bezpieczeństwa publicznego i rzeczywistymi możliwościami reagowania służb w sytuacjach bezpośredniego zagrożenia życia. Wśród informacji dotyczących przebiegu krakowskich wydarzeń jedna zasługuje na szczególną uwagę. Według oficjalnego komunikatu Wojewody Małopolskiego pierwsze zgłoszenie wpłynęło o godzinie 15:00:15. Przed upływem niespełna dwóch minut na miejscu pojawił się jako pierwszy patrol Straży Miejskiej. W sytuacji bezpośredniego zagrożenia życia każda minuta, a niekiedy nawet każda sekunda, może decydować o ludzkim losie. Strażnik miejski, który jako pierwszy dociera na miejsce niebezpiecznego zdarzenia, staje wobec tego samego zagrożenia co policjant. Widzi tych samych przerażonych ludzi, słyszy te same wołania o pomoc

i musi w ułamku chwili ocenić sytuację. Nie zawsze jednak dysponuje porównywalnymi środkami ochrony i reagowania.

Powstaje zatem fundamentalne pytanie:

czy państwo w wystarczającym stopniu przygotowało funkcjonariuszy samorządowych formacji porządkowych do sytuacji, w których to właśnie oni jako pierwsi stają pomiędzy napastnikiem a bezbronnym obywatelem?

Straże miejskie i gminne od lat stanowią trwały element lokalnego systemu bezpieczeństwa.Ich funkcjonariusze patrolują ulice, zabezpieczają wydarzenia publiczne, podejmują interwencje wobec osób agresywnych, reagują na przemoc i udzielają pomocy osobom znajdującym się w niebezpieczeństwie. Są obecni w centrach miast, w pobliżu szkół, na dworcach, w parkach i miejscach publicznych zgromadzeń. Specjaliści zajmujący się reagowaniem na zagrożenia terrorystyczne podkreślają fundamentalne znaczenie koncepcji *first responder* — pierwszego funkcjonariusza na miejscu zdarzenia, którego przygotowanie, wyposażenie i zdolność do błyskawicznej reakcji mogą decydować o ludzkim życiu. Wydarzenia krakowskie unaoczniły, że rolę tę mogą pełnić również strażnicy miejscy.

Obywatel zagrożony przemocą nie pyta, jaki przepis określa kompetencje funkcjonariusza, który przybył na ratunek. Oczekuje pomocy. Oczekuje, że państwo nie pozostawi go bez ochrony.

Właśnie dlatego uważamy, że nadszedł czas na ponowne przeanalizowanie obowiązujących ograniczeń dotyczących wyposażania funkcjonariuszy straży miejskich i gminnych w broń palną. Nie postulujemy automatycznego ani powszechnego uzbrojenia wszystkich strażników miejskich. Uważamy jednak, że odpowiednio wyselekcjonowani i przeszkoleni funkcjonariusze powinni mieć możliwość wykonywania określonych zadań patrolowo-interwencyjnych z bronią palną, na zasadach jasno określonych przez ustawodawcę.

Nie sposób przy tym pominąć potencjału kadrowego straży miejskich i gminnych. W ich szeregach zatrudnieni są również byli żołnierze zawodowi, policjanci oraz funkcjonariusze innych formacji mundurowych — ludzie, którzy przez lata wykonywali odpowiedzialne zadania związane z bezpieczeństwem państwa, posługiwali się bronią palną i posiadają doświadczenie w reagowaniu na sytuacje kryzysowe.

Ich wiedza i umiejętności stanowią istotny zasób, który mógłby zostać wykorzystany w ramach odpowiednio uregulowanego systemu bezpieczeństwa publicznego, z zachowaniem aktualnych wymagań kwalifikacyjnych i zasad nadzoru. Proponowane rozwiązania powinny obejmować rygorystyczną weryfikację predyspozycji funkcjonariuszy, specjalistyczne szkolenia, okresowe sprawdzanie umiejętności oraz jednoznaczne zasady współdziałania z Policją.

Zależy nam na odpowiednim wykorzystaniu już istniejącego potencjału straży miejskich i gminnych jako integralnego elementu systemu bezpieczeństwa państwa.

Nie przesądzamy, że obecność uzbrojonego patrolu straży miejskiej zmieniłaby przebieg tragedii krakowskiej. Taka ocena wymagałaby szczegółowej analizy okoliczności zdarzenia. Nie możemy jednak ignorować możliwości, jakie w przyszłości mogłoby stworzyć odpowiednie przygotowanie i wyposażenie pierwszych funkcjonariuszy docierających na miejsce zagrożenia.

Szanowny Panie Marszałku,

Zwracamy się do Pana z apelem o rozważenie skorzystania z konstytucyjnego prawa inicjatywy ustawodawczej i podjęcie prac nad projektem ustawy zmieniającej ustawę o strażach gminnych w zakresie ustanowienia sprawiedliwych uregulowań emerytalnych oraz odpowiednie przepisy dotyczące

broni palnej i zasad jej użycia. Istotą postulowanych zmian powinno być rozszerzenie katalogu zadań, podczas wykonywania których odpowiednio uprawnieni funkcjonariusze straży miejskich i gminnych mogliby nosić broń palną, w szczególności o określone zadania patrolowo-interwencyjne. Wnosimy o rozważenie powołania zespołu eksperckiego z udziałem przedstawicieli środowiska straży miejskich i gminnych. Deklarujemy gotowość do aktywnego uczestnictwa w tych pracach, przedstawienia doświadczeń wynikających z codziennej służby patrolowej oraz współdziałania przy tworzeniu rozwiązań, których nadrzędnym celem będzie skuteczniejsza ochrona życia i zdrowia mieszkańców.

Panie Marszałku,

Za każdą statystyką dotyczącą przestępczości, przemocy czy interwencji służb kryje się człowiek. Czyjeś dziecko. Czyjś rodzic. Czyjaś najbliższa osoba. Nie jesteśmy w stanie cofnąć czasu i zmienić wydarzeń, które już nastąpiły. Możemy jednak wyciągnąć z nich wnioski, aby w przyszłości lepiej chronić tych, którzy będą potrzebowali natychmiastowej pomocy.

Bezpieczeństwo obywatela nie powinno zależeć od tego, która formacja mundurowa jako pierwsza dotrze na miejsce zagrożenia, lecz od tego, czy państwo zapewniło jej odpowiednie przygotowanie, kompetencje i środki do skutecznego działania.

Z takim przekonaniem kierujemy do Pana Marszałka niniejszy apel, licząc na jego rozpatrzenie oraz podjęcie dialogu ze środowiskiem straży miejskich i gminnych.

Z wyrazami najwyższego szacunku

W imieniu
Krajowej Rady Komendantów
Straży Miejskich i Gminnych
Rzeczypospolitej Polskiej

Prezes Krajowej Rady Komendantów
Straży Miejskich i Gminnych
Rzeczypospolitej Polskiej
mgr Artur Hołubiczko

Do wiadomości:

- Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji Marcin Kierwiński
- Minister Sprawiedliwości Waldemar Żuk
- Szef Biura Bezpieczeństwa Narodowego Bartosz Grodecki

Krajowa Rada Komendantów Straży Miejskich i Gminnych
Rzeczypospolitej Polskiej z siedzibą w Częstochowie
ul. Krakowska 80 blok 3, 42-200 Częstochowa, tel.(34) 368-31-92, fax. (34) 368-31-93;
e-mail: smiejska@strazmiejska.czestochowa.um.gov.pl
NIP 949-213-12-14, REGON 241385795, KRS 0000329427

KRK.410.1.2026

Częstochowa, dnia 1 grudnia 2026 roku.

Szanowny Pan
Donald Tusk
Prezes Rady Ministrów

LIST OTWARTY

w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej wprowadzenia sprawiedliwych uregulowań emerytalnych i rozszerzenia możliwości wyposażania strażników miejskich i gminnych w broń palną

Szanowny Panie Premierze,

Straże miejskie i gminne to formacja dotknięta wadliwą pragmatyką służbową w porównaniu do rzeczywistego zakresu zadań i obowiązków. Od lat podnosimy m.in. zagadnienia braku sprawiedliwych uregulowań prawnych dotyczących emerytur strażników gminnych i miejskich. Nie jest to postawa roszczeniowa- chcemy jak najlepiej i skuteczniej służyć społecznościom lokalnym i państwu.

Jednak to właśnie, między innymi, brak sprawiedliwych uregulowań emerytalnych stoi na przeszkodzie właściwej jakości świadczonej służby ale też ochronie samych strażników miejskich. Niestety całkiem niedawno, w Krakowie zdarzyła się tragedia, która m.in. pokazała, że zmiany w prawie dotyczącym uregulowań emerytalnych oraz wyposażenia strażników miejskich są pilnie konieczne, po to aby zminimalizować ryzyko ponownej tragedii i aby umożliwić strażnikom miejskim reakcję adekwatną do sytuacji. O braku dotyczącym uregulowań emerytalnych piszemy do różnych gremiów już od lat. Proszę pozwolić, że w tym liście spróbujemy skupić uwagę **Pana Premiera** na drugim zagadnieniu.

Są tragedie, które pozostawiają po sobie nie tylko ból, cierpienie i poczucie bezradności, lecz także pytania, na które odpowiedzialne państwo musi znaleźć odpowiedź. Do takich wydarzeń należy dramat, który rozegrał się 7 listopada 2026 roku w Krakowie. Sześć osób straciło życie, piętnaście zostało rannych. Za tymi liczbami kryją się ludzkie tragedie, cierpienie rodzin i dramatyczne doświadczenia osób, które znalazły się w obliczu śmiertelnego zagrożenia. W imieniu Krajowej Rady Komendantów Straży Miejskich i Gminnych Rzeczypospolitej Polskiej pragniemy wyrazić najgłębsze współczucie rodzinom ofiar, solidarność z poszkodowanymi oraz szacunek dla funkcjonariuszy i ratowników podejmujących działania na miejscu zdarzenia. Tragedia ta powinna skłonić nas do refleksji nad skutecznością systemu bezpieczeństwa publicznego i rzeczywistymi możliwościami reagowania służb w sytuacjach bezpośredniego zagrożenia życia. Wśród informacji dotyczących przebiegu krakowskich wydarzeń jedna zasługuje na szczególną uwagę. Według oficjalnego komunikatu Wojewody Małopolskiego pierwsze zgłoszenie wpłynęło o godzinie 15:00:15. Przed upływem niespełna dwóch minut na miejscu pojawił się jako pierwszy patrol Straży Miejskiej. W sytuacji bezpośredniego zagrożenia życia każda minuta, a niekiedy nawet każda sekunda, może decydować o ludzkim losie. Strażnik miejski, który jako pierwszy dociera na miejsce niebezpiecznego zdarzenia, staje wobec tego samego zagrożenia co policjant. Widzi tych samych przerażonych ludzi, słyszy te same wołania o pomoc

i musi w ułamku chwili ocenić sytuację. Nie zawsze jednak dysponuje porównywalnymi środkami ochrony i reagowania.

Powstaje zatem fundamentalne pytanie:

czy państwo w wystarczającym stopniu przygotowało funkcjonariuszy samorządowych formacji porządkowych do sytuacji, w których to właśnie oni jako pierwsi stają pomiędzy napastnikiem a bezbronnym obywatelem?

Straże miejskie i gminne od lat stanowią trwały element lokalnego systemu bezpieczeństwa. Ich funkcjonariusze patrolują ulice, zabezpieczają wydarzenia publiczne, podejmują interwencje wobec osób agresywnych, reagują na przemoc i udzielają pomocy osobom znajdującym się w niebezpieczeństwie. Są obecni w centrach miast, w pobliżu szkół, na dworcach, w parkach i miejscach publicznych zgromadzeń. Specjaliści zajmujący się reagowaniem na zagrożenia terrorystyczne podkreślają fundamentalne znaczenie koncepcji *first responder* — pierwszego funkcjonariusza na miejscu zdarzenia, którego przygotowanie, wyposażenie i zdolność do błyskawicznej reakcji mogą decydować o ludzkim życiu. Wydarzenia krakowskie unaoczniły, że rolę tę mogą pełnić również strażnicy miejscy.

Obywatel zagrożony przemocą nie pyta, jaki przepis określa kompetencje funkcjonariusza, który przybył na ratunek. Oczekuje pomocy. Oczekuje, że państwo nie pozostawi go bez ochrony.

Właśnie dlatego uważamy, że nadszedł czas na ponowne przeanalizowanie obowiązujących ograniczeń dotyczących wyposażania funkcjonariuszy straży miejskich i gminnych w broń palną. Nie postulujemy automatycznego ani powszechnego uzbrojenia wszystkich strażników miejskich. Uważamy jednak, że odpowiednio wyselekcjonowani i przeszkoleni funkcjonariusze powinni mieć możliwość wykonywania określonych zadań patrolowo-interwencyjnych z bronią palną, na zasadach jasno określonych przez ustawodawcę.

Nie sposób przy tym pominąć potencjału kadrowego straży miejskich i gminnych. W ich szeregach zatrudnieni są również byli żołnierze zawodowi, policjanci oraz funkcjonariusze innych formacji mundurowych — ludzie, którzy przez lata wykonywali odpowiedzialne zadania związane z bezpieczeństwem państwa, posługiwali się bronią palną i posiadają doświadczenie w reagowaniu na sytuacje kryzysowe.

Ich wiedza i umiejętności stanowią istotny zasób, który mógłby zostać wykorzystany w ramach odpowiednio uregulowanego systemu bezpieczeństwa publicznego, z zachowaniem aktualnych wymagań kwalifikacyjnych i zasad nadzoru. Proponowane rozwiązania powinny obejmować rygorystyczną weryfikację predyspozycji funkcjonariuszy, specjalistyczne szkolenia, okresowe sprawdzanie umiejętności oraz jednoznaczne zasady współdziałania z Policją.

Zależy nam na odpowiednim wykorzystaniu już istniejącego potencjału straży miejskich i gminnych jako integralnego elementu systemu bezpieczeństwa państwa.

Nie przesądzamy, że obecność uzbrojonego patrolu straży miejskiej zmieniłaby przebieg tragedii krakowskiej. Taka ocena wymagałaby szczegółowej analizy okoliczności zdarzenia. Nie możemy jednak ignorować możliwości, jakie w przyszłości mogłoby stworzyć odpowiednie przygotowanie i wyposażenie pierwszych funkcjonariuszy docierających na miejsce zagrożenia.

Szanowny Panie Premierze,

Zwracamy się do Pana z apelem o rozważenie skorzystania z konstytucyjnego prawa inicjatywy ustawodawczej i podjęcie prac nad projektem ustawy zmieniającej ustawę o strażach gminnych w zakresie ustanowienia sprawiedliwych uregulowań emerytalnych oraz odpowiednie przepisy dotyczące

broni palnej i zasad jej użycia. Istotą postulowanych zmian powinno być rozszerzenie katalogu zadań, podczas wykonywania których odpowiednio uprawnieni funkcjonariusze straży miejskich i gminnych mogliby nosić broń palną, w szczególności o określone zadania patrolowo-interwencyjne. Wnosimy o rozważenie powołania zespołu eksperckiego z udziałem przedstawicieli środowiska straży miejskich i gminnych. Deklarujemy gotowość do aktywnego uczestnictwa w tych pracach, przedstawienia doświadczeń wynikających z codziennej służby patrolowej oraz współdziałania przy tworzeniu rozwiązań, których nadrzędnym celem będzie skuteczniejsza ochrona życia i zdrowia mieszkańców.

Panie Premierze,

Za każdą statystyką dotyczącą przestępczości, przemocy czy interwencji służb kryje się człowiek. Czyjeś dziecko. Czyjś rodzic. Czyjaś najbliższa osoba. Nie jesteśmy w stanie cofnąć czasu i zmienić wydarzeń, które już nastąpiły. Możemy jednak wyciągnąć z nich wnioski, aby w przyszłości lepiej chronić tych, którzy będą potrzebowali natychmiastowej pomocy.

Bezpieczeństwo obywatela nie powinno zależeć od tego, która formacja mundurowa jako pierwsza dotrze na miejsce zagrożenia, lecz od tego, czy państwo zapewniło jej odpowiednie przygotowanie, kompetencje i środki do skutecznego działania.

Z takim przekonaniem kierujemy do Pana Premiera niniejszy apel, licząc na jego rozpatrzenie oraz podjęcie dialogu ze środowiskiem straży miejskich i gminnych.

Z wyrazami najwyższego szacunku

W imieniu
Krajowej Rady Komendantów
Straży Miejskich i Gminnych
Rzeczypospolitej Polskiej

Prefekt Krajowej Rady Komendantów Straży Miejskich i Gminnych Rzeczypospolitej Polskiej
mgr Artur Hołubiczka

Do wiadomości:

- Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji Marcin Kierwiński
- Minister Sprawiedliwości Waldemar Żuk
- Szef Biura Bezpieczeństwa Narodowego Bartosz Grodecki